

ADVENTNÝ MODLITEBNÝ TÝŽDEŇ, Zborová sieň Legionárska 6, Bratislava
streda, 14. 12. 2022 o 18.00 h

1. Privítanie
2. **Pieseň ES č. 19**
3. Prečítanie biblického textu: Lukáš 21, 25 – 31
4. **Pieseň ES č. 313**
5. **Výklad Písma sv.: Ján 12, 35 – 36**
6. **Modlitebná chvíľa** (uzavretá Otčenášom)
7. Apoštolské požehnanie
8. **Pieseň ES č. 422**

Modlitba: *Sviet, svetlo, sviet uprostred sveta tmí, sviet, Bože sám.*

Púť hľa dlhá a málo mojich dní, buď vodcom sám;

len Ty ma voď a zjav mi večný cieľ,

od Teba svoj si vďačne prijmem diel. (Ev. spevník č. 315, 1)

Ján 12, 35 – 36: (Ježiš riekol): „**Ešte na krátky čas je svetlo medzi vami. Choďte, kým máte svetlo, aby vás neprikvačila tma; kto chodí v tme, nevie, kam ide. Kým máte svetlo, verte v svetlo, aby ste boli synovia svetla!**“

Milí bratia a milé sestry!

V slovách Pána Ježiša, ktoré sme práve počuli, je

svetlo 3-jaký pojem.

(1) SVETLO – TO NAJJASNEJŠIE – JE SÁM JEŽIŠ. Cez Ježiša nám pomáha vidieť správnu cestu. Prekonávať tmu. Blaise Pascal napísal: „*Ak poznáme Boha, bez toho aby sme poznali svoju biedu, dospejeme k pýche. Ak poznáme svoju biedu, bez toho aby sme poznali Boha, dôjdeme k zúfalstvu. Ak poznáme Krista, prídeme do stredu, v ktorom môžeme nájsť i Boha i svoju biedu.*“...„**Ježiš Kristus je Boh, ku ktorému sa prichádza bez pýchy a pred ktorým sa človek skláňa bez zúfalstva.**“

Mať svetlo – mať Krista nie je samozrejmosť. Mať ho značí mať ešte **(2) ČAS MILOSTI.** Pán dáva každému človeku – aj nám – možnosť prijať Jeho oslovenie a konať čo je milé Bohu (chodiť vo svetle). Kvôli tomu pôsobí vo svete cirkev, jestvujú kostoly a modlitebne, konajú sa Služby Božie. Povzbudzujú a nabádajú nás, **aby sme z Krista prijímali svetlo pre náš život. Prijmeme ho, kým máme svetlo (čas milosti).**

Ježiš bol ukrižovaný uprostred 2 zločincov. Jeden z nich Mu v poslednej chvíli otvoril srdce a od Krista prijal dar záchrany. Sú takí, čo sa spoliehajú, že uveriť v Ježiša, prijať Ho im stačí až v hodine smrti. Dôvodí práve prípadom kajúceho lotra. No pozor, **čo Písmo sv. hovorí o lotrovi na kríži, nie je všeobecný návod.** Ten nám dáva Ježiš v slovách, ktoré, nám zneli na úvod z Ev. Jána 12. kap.: „**Ešte na krátky čas je svetlo medzi vami. ... Kým máte svetlo, verte v svetlo, aby ste boli synovia** (dcéry – deti) **svetla!**“

Toto Ježiš povedal krátko pred svojou smrťou. **Upozorňuje nás na dobu milosti,** ktorá sa pre nás môže rýchlo skončiť: či už telesnou smrťou alebo podlomeným zdravím. Niekedy je človek celý svoj dlhý život sebestačný a potom ho náhle pripúta choroba na lôžko. Ba stáva sa, že v starobe či chorobe už ani nie je v stave kladne reagovať na Božiu milosť.

Láska – aj tá Božia – hľadá odozvu. Žiaľ, nie vždy ju nájde. V Biblii (R 13, 8) čítame: „*Nikomú nič nedlhujte, len to, aby ste sa milovali.*“ Nikdy si nemôžeme povedať, že už nemusíme viac milovať. Podlžnosť v láske je špecifická v tom, že **lásku často**

nemôžeme splatiť tomu, od ktorého sme ju prijali, môžeme ju však splácať láskavým počínaním k ďalším.

To sa od nás predovšetkým očakáva: láska k Bohu i k ľuďom. To je to základné, čo sa potrebujeme naučiť žiť.

Pán Boh je jediným zdrojom lásky (1. Jánov 4,8b). Všetci, ktorí žijú v nefalšovanej, úprimnej, obetavej láske, ju čerpajú z tohto zdroja. **Láska dáva zmysel všetkej našej obetavosti, zbožnosti i utrpeniu.** Kristova láska prikrýva aj naše hriechy – pravda, ak ju s vďačnosťou prijímame.

Keď Pán Ježiš vraví: „Ešte na krátky čas je svetlo medzi vami. Kým máte svetlo, verte v svetlo, aby ste boli synovia (dcéry – deti) svetla!“ upozorňuje na dobu milosti, ktorá sa pre nás môže rýchlo skončiť. Telesnou smrťou, ale aj inak. Poznáme prípady, keď myseľ človeka zoslabne tak, že už nepoznáva ani svojich najbližších. Preto **je dôležité z Krista čerpať – načerpať svetlo. Prijatť ho, kým máme svetlo (čas milosti), aby v nás prebývalo svetlo, aj keď príde „tma“ ťažkej choroby či smrti.** Platí biblické: „*Pamätaj na svojho Stvoriteľa v dňoch svojej mladosti, skôr, ako prídu zlé dni a priblížia sa roky, o ktorých povieš: Nemám v nich záľubu.*“ (Kazateľ 12, 1) Môže sa stať, že ak človek odmieta otvoriť svojej srdce, Kristovi, prídu dni či roky ťažkého kríža a už na to nebude mať možnosť.

Čas adventu (**advent = príchod**) zvestuje, že Božie svetlo k nám prichádza. Volá nás k zamysleniu ako žijeme a povzbudzuje: **Z Krista prijmime svetlo, kým máme svetlo**

(čas milosti). Prijatť svetlo, veriť vo svetlo neznačí iba teoreticky uznávať existenciu svetla, ale **otvoriť sa – vydať svoj život svetlu – Kristovi**, aby nás skrz naskrz presvietilo a my sme boli synmi/dcérami svetla. To je onen 3. význam pojmu svetlo v našom texte.

(3) SVETLOM JE AJ SPÔSOB ŽIVOTA OČISTENÉHO OD HRIECHU. Deti svetla sú ľudia, ktorí o Ježišovi nielen vedia, poznávajú Ho a učia sa o Ňom, ale ich **život je naplnený týmto svetlom. Spôsobom svojho žitia poukazujú ďalším na Krista:** peknými vzťahmi, láskavosťou, zodpovednosťou, ochotnou pomocou, obetavosťou... Ako kresťania **máme byť šíriteľmi Kristovho svetla** – dovoliť, aby z nás žiarilo Ježišovo svetlo a prosieť o to.

Pán sa nám neskrýva. Božie svetlo k nám prichádza. Cez zvesť Božieho slova v cirkvi, či cez ľudí, s ktorými Pán Boh prepojil naše životné cesty: **Nám treba premýšľať – pýtať sa, či – a ako jasne – žiari z nášho žitia Pánovo svetlo? Žijeme ako deti svetla?**

Žiť ako deti – synovia a dcéry svetla, je ohromný **program pre život. Dar a zároveň aj úloha** („Gabe und Aufgabe“).

Hoci nik z nás z osobnej skúsenosti nevie, čo je to smrť, a čo bude po nej, predsa **máme vedieť, KTO je ŽIVOT. Kto dôveruje Kristovi, kto sa postavil do Jeho svetla – odovzdal Mu svoj život, môže očakávať dobrú budúcnosť.**

Pane, ďakujeme, že Tvoje svetlo k nám stále prichádza.
Posilni nás, aby sme z Teba, Kriste, prijímali svetlo, kým máme
svetlo (čas milosti) a šíрили ho ďalej. Amen.

Použitím: *Werner de Boor: Evangelium podle Jana II. díl (vyd. Křesť. sbory, 1985);
Průvodce životem: JAN (vyd. IBS a Luxpress Praha 1995); Dr. V. Hájek: (in: Na každý den 1956, vyd. Kalich, Praha 1955):
Martin Šefranko, evanjelický a. v. farár*